

**1912-06-17**

**AFSENDER**

Johannes Elbek

**MODTAGER**

Joakim Skovgaard

**FAKTA**

Dokumenttype:

Brev

Afsendersted:

Søvind, Elbæk Højskole

Arkivplacering:

Mappe 70 nr. 16

**DOKUMENTINDHOLD**

Afventer transskription.

**TRANSSKRIFTION**

Afventer transskription.

Joh. Elbek,  
Elbæk Højskole  
Søvind St.  
17-6-12.

SKOVGAARD-MUSEET  
Mappe 70 Nr. 16

Kr. Prof. Joakim Skovgaard!

Det er minligt, at det ikke anbringer Dem, det er ogsaa  
minligt, at De af anden Vej har faaet Meddelelse om, hvort  
jag nu vil meddele Dem, naar De dette, saa sker der jo  
ingen anden Ulykke, end at De maaske spilde nogle min-  
utter med at lese dette Brev, og jeg maaske med at skrive  
det.

Jeg tog forleden Dag ind til Albo Allden Gjælling for  
at samtale med ham om Dens Kinst i Væb og om  
Kirkelig Kinst i det hele taget. Jeg havde taget det  
store Værk om Kirken med, for at han kunde danne  
sig et Billede om det Billeder. Han istalte sig staa-  
skarph indt at praege en Kirke med Billeder i vor  
Tid, da Gudt havde liden balt og forstaaet i Kirken

og de, der kom der, Kinde lær, i det skning til alidelderne  
da joone Folk ikke noode anden Adgang til Billedens  
Forklaring og gennem Billederne paa Kirkens Væg.  
I Kirken skulde der ingen Billeder mere for ikke at  
friskjøre Folk i at blive paa Ordets Forkyndelse.

At Billedkinst og Bysnings kinst Kinde quiesideg  
skulle hinanden vilde han indet hve an. Billedkunst,  
bevandede han, var der istidske elaler, og hans Værker  
behøvede ingen Gatte af Architektuur, de levede  
deris elovtændige Liv.

Han fandt istax over Englands Vinger i Bergen an  
Nilsen Dankirke og kaldte dem "de forbandede Gaaer-  
fjer, som de Englands har paa Rømpen". Han vil ikke  
noe Engle malt med Vinger. Han frembevæde de  
Lithografi, som han noode af Constantin Honisier.  
Det er Udrikkene af Paradis. Der har Englen ingen  
Vinger, men er kint Kunderig paa Harnmeserordet  
Adam gir en afholdende Berogelse mot Englen  
for Lura. En Haandbevegelse, som jeg har set  
i Gengivelsen af en Udkast til Freja i Agersgildet

Paa mig virker Adam for meget i det theatraliske  
i dette Billede. jeg har heller ikke iet det fremhevet  
noget Leds, jeg gaa vide, om Leonhardin Hansen ielst  
saa Pris paa det. den gamle Oldemøder faar det over  
at Beskrivelsen gaa. Han kunde heller ikke lide Lynde  
faldet. Adams gløgende Bred i allest faar han ityde,  
jeg gjorde opmærksom paa, at Lyndefaldet havde mege.  
paa været smukt, men han vilde intet indrømme,  
han ridder med sin gamle romantiske Modestok  
og den legger han paa et stort Kinstykke, der kommer  
intet paa hans Rolikridde, og paa sin del ikke efter  
dette gamle jærterende Maal, saa dæm det ikke.

Han mangler langtfra Virkelighedsans, og hans  
Ord er drøje og liget, men Realismen i Kinstykket  
er ham fuldstændig fremmed.

Da vi kom til Akab og Elias med Baalskøtten  
gjorde jeg ham opmærksom paa, at De havde skrevet,  
at da De ikke kunde paa at vide, hvorledes denne  
Klode saa ud, havde De vist Tøgnen kun under Vindst  
og givet Baal et Par veldige Vinger. "Jeg kunde

nokk brode ætth hann, hvorledes Baal søu iud"  
iudrot min Otto datter. "Det var en Pel i Jorden,  
et Tegn paa det mandlige Lær. Denne Pel blev  
lukket af kvinderne ved Baalteskærne".

Hvor Otto datter har disse Oplysninger fra, ved  
jeg ikke og spørge ikke om det, jeg ser i Salomon  
Leksikon, at Valdemar Smidt kender ikke til, at  
Baaltegelainen foreskriver kvinder denne Form, eller at  
Qindus Tilbedelsesritueli kender noget til et lig en Pel.

Jeg gaar ud fra, at denne Uddata af Otto  
datter har sin Litteratur for Dem. Der var ogsaa  
Ting han ærgrede om i Dens Kinkel f. Lex. "Kristus i dodes  
Rige", men da De er saa vant til at faa Tilslutning,  
vil jeg nok gaa ud fra, at det er Afvigelsen i Pro-  
faktet der interesserer Dem mest, skint jeg faar  
forstaa, at de var gennemgaaende ikke begyndende  
de. Måske man eller ikke er vant til at  
finde hos Otto datter, naar han taler eller skriver.  
Saa fortalte han mig, at han brode i 1881 ved i  
Viborg <sup>Dokument</sup> "Jeg kam der ind ved Aftenstid, Salgiet

gled ind ad Rinderne og lagde sig saa blid hen over  
den møgne, alvorlige Kirke, saa man kunde gæde ved  
at se paa det". Det var hell bekjendt at hin den gamle  
Mand opfiske et 31 aarigt Rysiminde, vist det iidske  
han har oplevet, inden han har ikke været inde af sin  
Præstegård paa længere Tidde.

Han havde en skikkelig Gjengivelse af Dets Billede  
"Den gode Hjerte". Dette, naar Saak er faldet ned af Kuvetten,  
og Hjerten gaar ned at hente det. Her interviewte han,  
at Hjerten, der skulde være blid, var for mig.  
Han havde ikke Lys for, at Hjerten var blev et Lys.  
hol paa blid, i Billedet som i Lignelse.

Han har jo selv i sine yngre Dage givet sig af med  
at tegne. Han viste mig en Holger Danske, han  
havde tegnet i sin Tid til sine Børn. Der er  
Nogen, der har prøvet at faa disse Tegninger udgivet,  
jeg har ikke set dem, men er de i Sammen med Holger  
Danske, som synes jeg ikke, de skal udgives. Jeg  
tror ikke, de har nogen Værdi ud over dette at være  
et curiosk Værk til et levende Menneske.

Se den my Brudekædetal; Kierne har han selv  
givet Utkædet. Vi var enige om, at de 3 Skovlæge (Peder, Poul og Johannes)  
var for høje i forhold til de rimelige Bøddinger,  
der dannede Bøddingene for dem. Jeg blev ogsaa vi  
var enige om, at Poul og Johannes var for  
for drolig, men havde faaet det af for meget af  
den soldatiske Krigsmand om sig. Heller var  
vi ikke enige om mig, foruden om det andet.  
Ja, nu fortæller De om mindehøvel, som jeg har  
spillet Deres Tæl, jeg har, at min Skrift er  
som led i det, at det ikke dog er sig om mange  
Minuter. Jeg mener, at Bemærkningerne om  
Poul og Peder om det kunde indskrænke Dem  
mod den støjende Kundskab.

Deres meget forst. og taknemmelige  
Lose. Løkke.

Ms. alle egne Brevbreve til Deres Brev om, at jeg ikke har  
syndelig, den kunde De se.